

за нѣколко дена да се раздѣли отъ училище — Единъ денъ Славка каза на баща си: тате, Радка мелина ми, каза, че ходила въ Пловдивъ на изложението. — „Какво нѣщо е изложението,“ тате, попита Славка баща си, „и защо ходятъ хората тамъ?“ Радка ми каза, че изложението било една голѣма и хубава градина; въ тази градина имало много хубави кжщички. въ които биле наредени всѣкакви нѣща. Въ всѣка кжщичка, каза Радка, нѣщата биле наредени тъй, както нареждатъ въ училището нашето ржкодѣлие по Петровъ денъ. — Славке, отговори баща ѝ, както зашето ржкодѣлие нареждатъ по Петровъ денъ да гледатъ бащитѣ и майкитѣ ви какво сте работили прѣзъ годината, така и въ Пловдивъ направихъ една хубава градина съ много кжщички (тѣзи кжщички ги викатъ *навилъони*) и въ тѣхъ сж наредени, тъй както по Петровденъ ржкодѣлието ви, всички нѣща които се работятъ по цѣла България; и всѣки, който иска да види какво се работи въ България, може да види тамъ. — Ами защо се казва изложение, тате? попита Славка баща си. — Нали ти казахъ, Славке отговори баща ѝ, че тука всѣки *излага* (показва да видятъ другитѣ) каквото може да работи и каквото е изработилъ; а защото всѣки *излага* изработеното си — се казва *изложение*. — Тате, Радка ми каза, че било много хубаво и весело на изложението Нѣма ли и ние да отидимъ и видимъ изложението? Наистина, Славке, много хубаво било на изложението и ние тази недѣля ще отидимъ да го видимъ, весело прибави баща ѝ. — Ахъ! колко се радвамъ, тате каза Славка че ще видж и Пловдивъ и изложението!